

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

20. december 2013

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 414 (Alm. del – §7) af 14. august 2013 stillet efter ønske fra Frank Aaen (EL)

Spørgsmål

Vil ministeren, i forlængelse af besvarelsen af FIU alm. del spørgsmål 3 af 3. oktober 2012, oplyse forudsætningerne for og det forskningsmæssige belæg for antagelsen om, at forøgelsen af beskæftigelseskravet for genoptjening af dagpengeretten vil øge beskæftigelsen med 2000 personer?

Svar

Det fremgår af bemærkningerne til L224 af 2. juni 2010, at forøgelsen af beskæftigelseskravet for genoptjening af dagpengeretten efter dagpengeperiodens ophør fra 962 til 1.924 løntimer (inden for en referenceperiode på 3 år) skønsmæssigt vil øge beskæftigelsen strukturelt med 2.000 personer.

Skønnet i L224 tog afsæt i det daværende antal dagpengeledige med 26-52 ugers beskæftigelse, svarende til omkring 2.200 personer. Det blev dengang beregnings-teknisk antaget, at målgruppen ville finde varig eller midlertidig beskæftigelse svarende til en forøgelse af den strukturelle beskæftigelse med 1.000 personer. Dertil kom en forventet sampileffekt ved en samtidig afkortning af dagpengeperioden fra 4 til 2 år på yderligere 1.000 personer.

Sampileffekten skal ses i sammenhæng med, at der gælder en 3-årig referenceperiode for både dagpengeretten og opfyldelsen af beskæftigelseskravet. Det indebærer en skærpet tilskyndelse til at søge beskæftigelse for alle forsikrede personer fra den dag man indtræder i dagpengesystemet.

Det understreges, at genoptjeningskravet har været omtrent uændret siden 1993. Ved fremsættelsen af L224 forelå der ikke således ikke aktuelle empiriske erfaringer med ændringer af genoptjeningskravet.

Det bemærkes dog, at Arbejdsmarkedskommissionen skønnede i 2009, at det aktuelle beskæftigelseskrav ville medføre et varigt løft af beskæftigelsen på 2.500 personer i forhold til det tidligere krav om 962 timers beskæftigelse inden for 3 år.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon